

329737

OGRÓD XXI WIEKU I PAWILON WYSTAWIENNICZY

W ŁAZIENKACH KRÓLEWSKICH W WARSZAWIE

OGRÓD XXI W

Na przełomie wieków ogrody zawsze były wyrazem związku między człowiekiem a naturą. W okresie średniowiecza odcinały się od zagrażającego świata poza murami, wydzielając wewnętrzną, spokojną przestrzeń natury. W renesansie zaczęto patrzeć

na zewnątrz, odkrywając przyjemność obcowania z naturą i korzyści z niej płynące. Powstawały więc ogrody bardzo otwarte na otoczenie. Barok przyniósł coraz większą dominację człowieka nad naturą, ogrody francuskie kształtowane były mocną ręką człowieka. Wraz z powstawaniem ogrodów krajobrazowych tendencja ta została przerwana. Tematem wiodącym było tworzenie idealistycznych, nieprzetworzonych, bardzo wiejskich krajobrazów. „To co istnieje, jest wspaniałą wskazówką do tego, co powinno być” pisał Joseph Spence. Okres modernizmu to kolejna przemiana, myślano że można przekształcić świat zarówno pod względem fizycznym, jak i socjologicznym.

Dziś zaczynamy rozumieć, że możemy zmieniać świat tylko do pewnego stopnia, z pomocą społeczeństwa i natury. Jesteśmy w stanie dominować i wyciskać naturę i jej zasoby, ale robiąc to krzywdzimy samych siebie. Stopniowo stajemy się coraz bardziej świadomi naszych obowiązków, jesteśmy bowiem odpowiedzialni za troskę o naszą planetę i dojrzałą odpowiedź na problemy, z którymi boryka się Ziemia, będące następstwem konsumpcyjnego i eksploatacyjnego podejścia do życia. Budzi się w nas szacunek i chęć zrozumienia oraz współistnienia z siłami natury. I taki właśnie stosunek powinien prezentować sobą ogród XXI wieku.

Polna łąka, podkreślająca różnorodność i bogactwo naturalne, zapraszająca, pozwalająca doświadczyć bliskości z naturą każdemu. Można jej doświadczać nieformalnie. Jest otwarta i demokratyczna. Radosna przestrzeń dla wszystkich, czyli przestrzeń, która dla świadomego obserwatora jest wielowarstwowa, wielowątkowa. Naturalna łąka, która nie jest utrzymywana przez intensywne nawadnianie, sadzenie i plewienie – łąka, która ciągle się zmienia, podąża za swoim własnym, prawdziwym cyklem. Skomponowana z dokładnością i uwagą, by dopasować się do konkretnej lokalizacji, w konkretnym klimacie, z umiejętnością wzbogacania się poprzez świadomą pielęgnację. Mimo iż zakomponowana, to jednak wrażeniowo naturalna łąka, która wyglądać będzie pięknie przez cały rok. Nie dlatego, że stale kwitnie, lecz że pokazuje naturalne piękno każdej z pór roku, nawet zimy, kiedy rośliny nie zostają ścięte, by pokazać atrakcyjność ich abstrakcyjnych form i często pełnych wyrazu owocni.

W ogrodzie proponuje się zastosowanie następujących gatunków roślin: *Plantago lanceolata*, *Betonica officinalis*, *Lychnis flos-cuculi*, *Lythrum salicaria*, *Molinia caerulea "Variegata"*, *Galium boreale*, *Cardamine pratensis*, *Carex L.*, *Aesculus Parfilora*, *Achillea Millefolium*, *Allium Giganteum*, *Achillea*

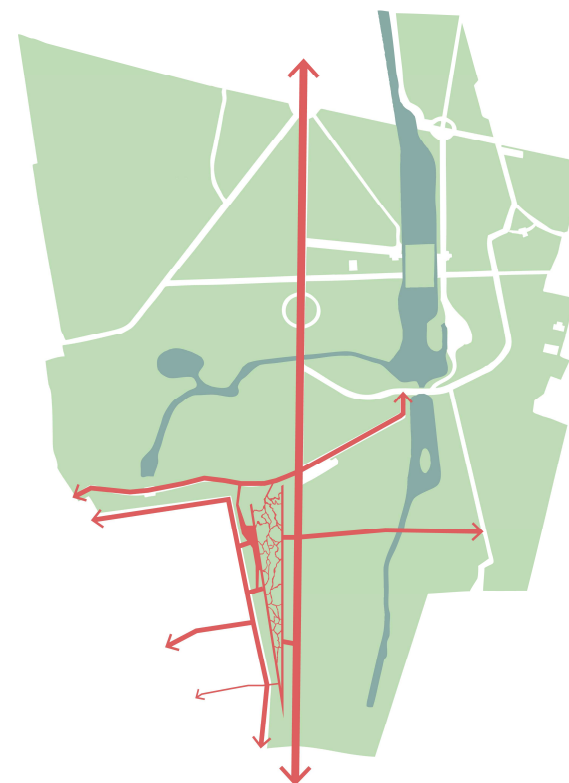
Umbellata, *Althaea Officinalis*, *Archangelica Officinalis*, *Artemisia*, *Boraginis Herba*, *Carex Divulsa*, *Cotinus Coggygria 'Royal Purple'*, *Echinacea Purpurea*, *Eryngium Giganteum*, *Geranium*, *Helleborus*, *Lychnis Alba*, *Miscanthus Sinensis Kleine*, *Fontaine*, *Rheum Palmatum var. Tanguticum*, *Salvia Officinalis*, *Salvia-Nemorosa*, *Sanguisorba Officinalis*, *Sedum Telephium*, *Matrona*, *Sesleria Autumnalis*, *Veronicae Herba*.

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE

Proponowane jest wzmocnienie Alei Chińskiej, które podkreśli jej rangę. W chwili obecnej wschodnia strona alei posiada dwa rzędy drzew, zachodnia zaś uformowana jest w sposób swobodny. Sugeruje się uzupełnienie i dodanie drugiego rzędu drzew od strony zachodniej, dzięki czemu Aleja Chińska zyska symetrię, większą elegancję i harmonię, nadal umożliwiając wgląd w dalsze części parku.

Granica Parku Łazienkowskiego przebiega wzdłuż ulicy Parkowej, lecz w obecnym stanie zagospodarowania wydaje się przebiegać wzdłuż Alei Chińskiej. Jest to spowodowane brakiem zdecydowanej granicy od strony miasta. Teren opracowania jest odbierany jako element rozgraniczający miasto i park. Stąd propozycja zasadzenia gęstej ściany drzew wzdłuż zachodniej granicy. Dzięki temu zabiegowi podłużna przestrzeń zostanie przywrócona parkowi.

Obszar opracowania w porównaniu z resztą parku jest stosunkowo mały i trudny do zagospodarowania ze względu na swój kształt. Proponuje się podzielić obszar na dwie części. Część północną proponuje się zagospodarować na teren otwartego ogrodu, polnej łąki, zaś na obszarze południowym częściowo zachować istniejący drzewostan i wśród zieleni zlokalizować przestrzeń zabaw dzieci.

Do ogrodu zwiedzający mogą dostać się w kilku miejscach, przede wszystkim od strony Alei Chińskiej. Pomimo obecności pawilonu w centralnej części terenu opracowania przestrzeń i oś widokowa na długości całego terenu pozostaje niezakłócona.

Ogród utrzymuje odpowiedni dystans między swoimi granicami, tak aby sąsiadujące drzewa mogły pięć się ku górze. W ten sposób staje się integralną częścią istniejącego parku. Granica nowego ogrodu jest dobrze zdefiniowana poprzez szeroką ścieżkę, która funkcjonuje także jako

nieformalna ławka. Zieleń pokrywa całą powierzchnię pawilonu co dodatkowo integruje go z ogrodem, a jego forma kontynuuje ideę falującej łąki.

Wnętrze ogrodu jest z założenia naturalne, demokratyczne, pozwalające każdemu na eksplorowanie przestrzeni w indywidualny sposób. Spacerować można niemal wszędzie wraz ze wznoszącym się i opadającym terenem.

Lokalizacja pawilonu jest nieprzypadkowa. Główne wejście do budynku znajduje się przy Alei Chińskiej, na przedłużeniu jednej z ważniejszych ścieżek ogrodu modernistycznego. Od zachodu zaprojektowano dodatkowe wejście do galerii, pozwalające na organizowanie wystaw i wernisaży poza godzinami otwarcia Łazienek.

Zaprojektowanie dodatkowego, zachodniego wejścia umożliwiło również wypiętrzenie punktu widokowego z szeroką panoramą na projektowany ogród XXI wieku oraz pozostałe założenia krajobrazowe Łazienek.

Nowy pawilon wystawienniczy wydaje się wyrastać z falującego deptaka, który otacza ogród. Wejścia po obu stronach (wschodniej i zachodniej) są niejako wydrążone w zboczach ogrodu, który osiąga swój najwyższy punkt właśnie nad wejściami. Trzeci, mniej formalny dostęp jest zlokalizowany w centralnej części ogrodu, tam gdzie zewnętrzny taras, wyrzeźbiony w krajobrazie tworzy bezpośrednie połączenie między pawilonem a ogrodem. Z miejsca tego roztacza się widok na Nową Oranżerię

PAWILON WYSTAWIENNICZY

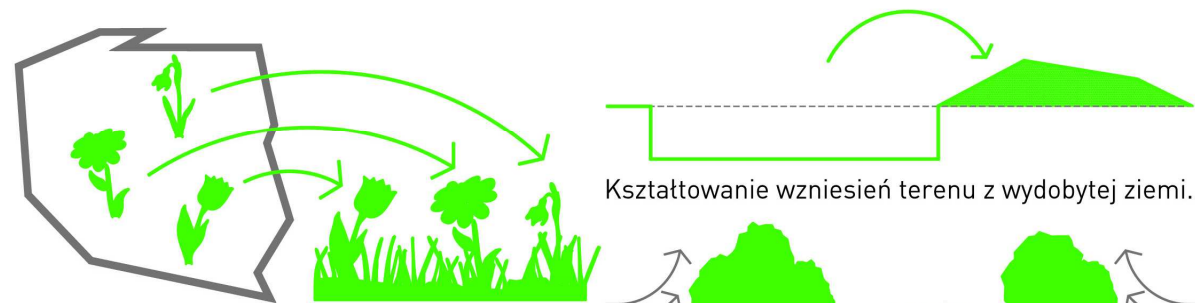
Pawilon wystawienniczy jest zlokalizowany pod ogrodem, zaznaczając swoją obecność tylko przez wyraźniejszą deformację topografii terenu i wydrążone punkty wejściowe w ogrodzie i w ograniczających go ścianach. Świetliki wystające pośród roślinności tworzą zaznaczając obecność pawilonu tworzą tajemniczą mozaikę światła po zachodzie słońca.

Wszystkie wejścia prowadzą do holu głównego pawilonu, który łączy poziom ogrodu z niższymi przestrzeniami wystawienniczymi. Niepowtarzalna kaskada schodów ze strony wschodniej i rzeźbiarskie spiralne schody po stronie zachodniej prowadzą odwiedzających na poziom wystaw. Moment wejścia do pawilonu staje się ciekawym doświadczeniem, kiedy sklepiona przestrzeń rozwija się, oświetlona z góry okulusami i dużymi okrągłymi świetlikami. Sama przestrzeń, jak i przemieszczanie się po niej schodami, przypominają typowe cechy historycznych ogrodów krajobrazowych, takie jak groty, wodospady i mosty, ale we współczesnym kontekście i języku architektury XXI wieku.

Na najniższym poziomie odwiedzający od razu odnajdują drogę do dwóch głównych wejść prowadzących do przestrzeni wystawienniczych, które znajdują się po obu stronach holu. Dwa mniejsze pomieszczenia wystawiennicze łączą główne wystawy niezależnie od holu centralnego. Dzięki temu możliwe jest przebycie ciągłej trasy po wszystkich pomieszczeniach, wykorzystując jedno główne wejście.

Modułowy układ dwóch głównych przestrzeni wystawowych tworzy nieskończone możliwości kształtowania wystaw, z dostępem lub bez światła dziennego. Powierzchnia serwisowa zapewnia wygodny dostęp do przestrzeni magazynowych i dostawczych, a także powiązanie z pokojami obsługi i obsługi technicznej oraz parkingu. Na tym samym poziomie zlokalizowane zostały pokoje spotkań i edukacji, które powiązane jednocześnie z przestrzenią holu głównego.

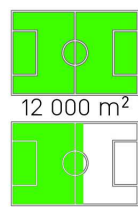
ROZWIĄZANIA PROEKOLOGICZNE

Użycie tylko lokalnych roślin redukuje potrzeby utrzymania i podlewania ogrodu.

Kształtowanie wzniesień terenu z wydobytej ziemi.

Drzewa wokół ogrodu spowalniają wiatr i zapobiegają erozji ziemi i stratom ciepła.

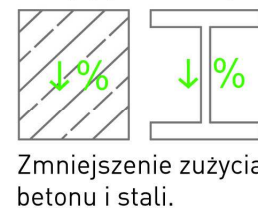
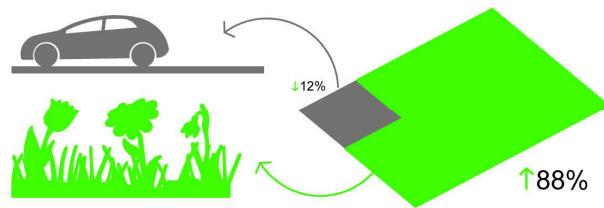

6 000 m³
Woda deszczowa zbierana na powierzchni 12 000 m² pozwala zebrać prawie 6 000 m³ rocznie.

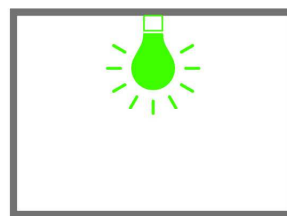

Rozdrobniony beton z odzysku użyty jako kruszywo.

Minimalizacja dróg technicznych potrzebnych do obsługi budynku i powierzchni utwardzonych czyli tzw. heat islands.

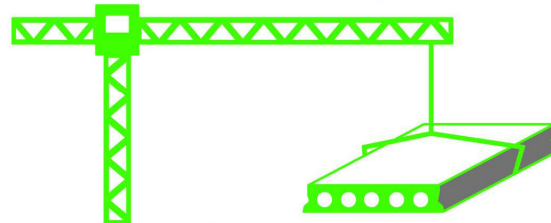
Zmniejszenie zużycia betonu i stali.

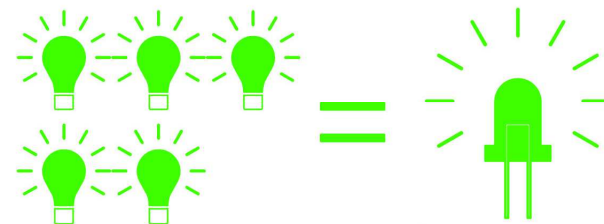
Czujniki ruchu i oświetlenie zadaniowe pozwala na używanie światła tylko wtedy, kiedy jest potrzebne.

Użycie betonu o niskiej zawartości węgla.

Minimalizacja dróg technicznych i powierzchni utwardzonych czyli tzw. heat islands.

Oświetlenie sztuczne tylko LED (light emitting diodes), które jest 500% bardziej efektywne niż zwykłe żarówki, nie produkuje ciepła ani UV.

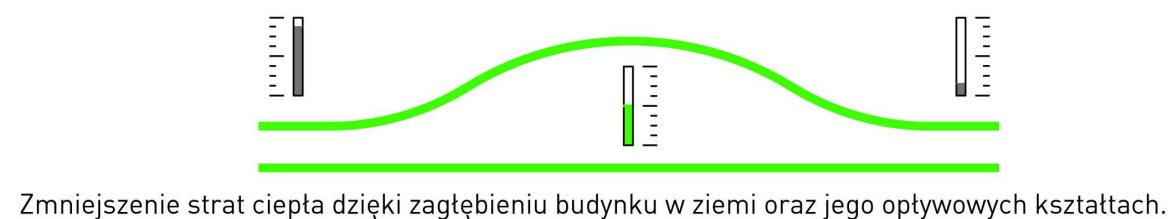
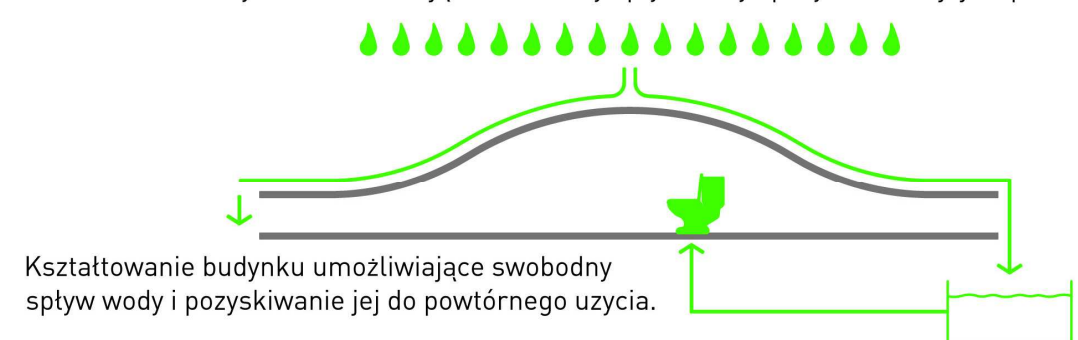
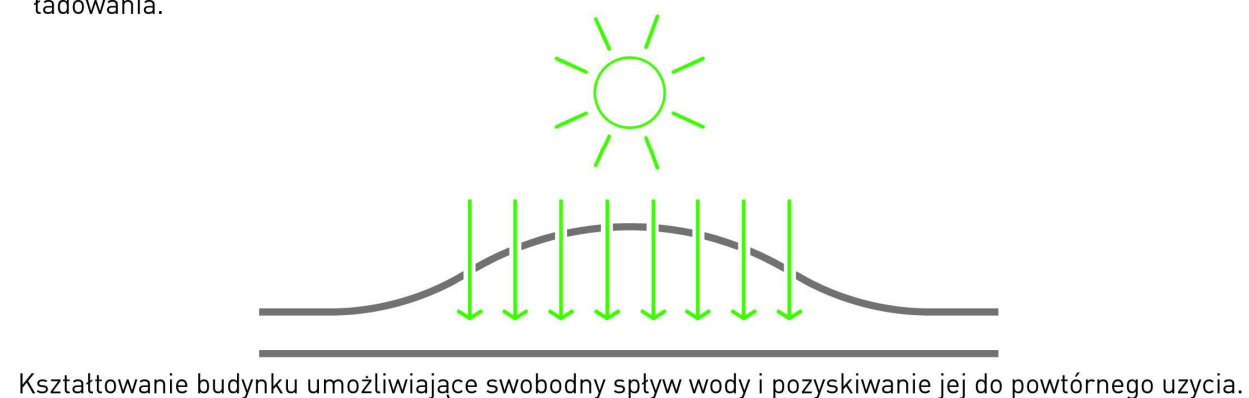
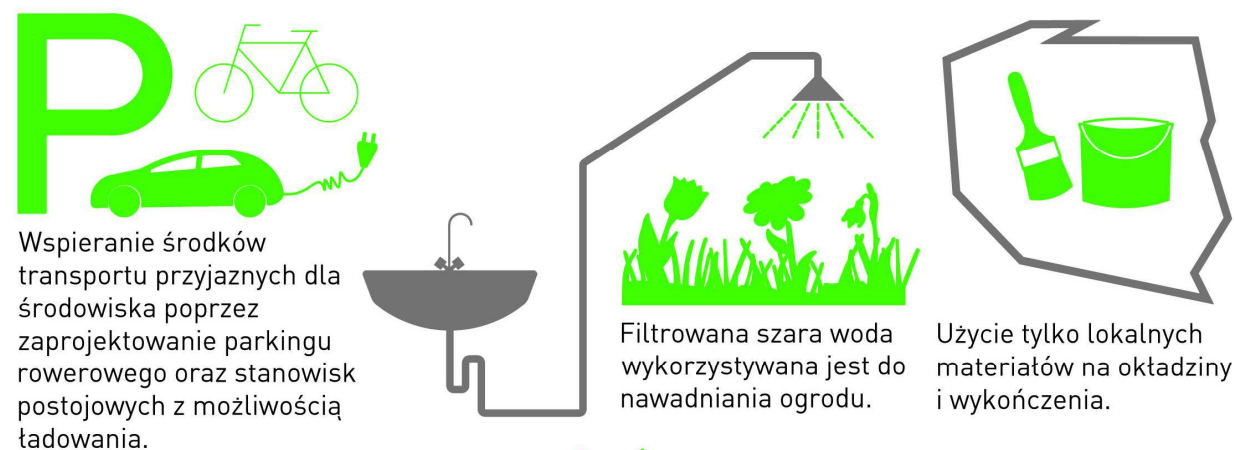

Oświetlenie ogrodu zasilane energią słoneczną.

Utwardzone ścieżki wykonane z betonu porowatego (25% pustej przestrzeni) zapewniającego przepuszczanie wody (możliwość zbierania wody deszczowej ale i zapobieganie przed powstawaniem kałuż).

25%

BILANS POWIERZCHNI PAWILONU I OGRODU

OGRÓD:

Powierzchnia terenu :	28310,8 m ²
Powierzchnia biologicznie czynna :	23610,6 m ²
Powierzchnia utwardzona :	4700,0 m ²
Powierzchnia placu zabaw:	126,8 m ²
Powierzchnia tarasu:	186,8 m ²

PAWILON:

Poziom 0

0.01 Hol wejściowy	1124,2	m ²
0.02 Kawiarnia z zapleczem	68,2	m ²
0.03 Hol wejściowy	2129,8	m ²
0.04 Ochrona	10,4	m ²
<i>suma powierzchni użytkowej</i>	332,6	m ²

Poziom -1

I.01 Biura	102,4	m ²
I.02 Sala spotkań	35,2	m ²
I.03 Sala edukacyjna	48,6	m ²
I.04 Komunikacja	52,4	m ²
I.05 Toalety	8,6	m ²
I.06 Dok dostawczy	74,8	m ²
I.07 Przedmagazyn	160,2	m ²
I.08 Toalety	109,8	m ²
I.09 Komunikacja	26,4	m ²
<i>suma powierzchni użytkowej</i>	618,4	m ²

Poziom -2

II.01 Pomieszczenie techniczne	102,4	m ²
II.02 Sala wielofunkcyjna	136,2	m ²

II.03 Magazyn zaplecza	168,6	m ²
II.04 Pomieszczenie techniczne	60,6	m ²
II.05 Wystawy	1800,0	m ²
II.06 Sklep muzealny	28,6	m ²
II.07 Szatnia	94,8	m ²

II.08 Monitoring	6,8	m ²
II.09 Komunikacja	27,4	m ²
II.10 Foyer z kasami	406,2	m ²
<i>suma powierzchni użytkowej</i>	2831,6	m ²
RAZEM	3782,6	m²

INFORMACJA CENOWA

Załącznik Nr 13 do Regulaminu Konkursu

Informacja o planowanych łącznych kosztach (brutto) wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej złożonej w konkursie na opracowanie koncepcji Ogrodu XXI wieku z pawilonem wystawienniczym – Rewitalizacja obszaru Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie

Planowane koszty (brutto) wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej wynoszą:

- 1) łączny **koszt brutto robót budowlanych** przewidzianych do zrealizowania na podstawie pracy konkursowej wynosi: 39 000 000.zł,
(słownie: trzydzieści dziewięć milionów zł)
- 2) łączny koszt **brutto Dokumentacji stanowiącej przedmiot Zamówienia z wolnej ręki**, o których mowa w Rozdziale IX punkt 2 Regulaminu, wynosi: 4 200 000 zł,
(słownie cztery miliony dwieście tysięcy).

LICZBA ROZPOZNAWCZA PRACY KONKURSOWEJ

3	2	9	7	3	7
---	---	---	---	---	---